

KRŠTENJE (KRST)

Krštenje je prvi i temeljni sakrament Crkve, "vrata" u Kristovu zajednicu. Isus je rekao: "*Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se*". Nikodemu je tumačio da se čovjek mora "preporoditi". "roditi odozgor", po vodi i Duhu Svetom.

Krštenjem se označuje da se nastavljaju spasiteljska Božja djela iz prošlosti, kao što su: spasenje Noe i njegove obitelji iz Potopa, spasenje Izraela iz Egipta prelaskom preko Crvenog mora, uvođenje Izraela u Obećanu zemlju preko vode rijeke Jordana... Istim znakom vode Bog kroz sve vjekove označuje da izbavlja svoje odabranike od svih ropstava i propasti i dariva im svoj život "odozgor" nalik Isusovu životu, kojega je uskrsnuo od mrtvih snagom svoga Duha. Zato je krštenje vidljivi znak da postajemo slični, "suobličeni" Isusu Kristu, prvom Božjem odabraniku, slični Kristu u njegovoj smrti, ukopu i uskrsnuću. Stoga su kršćani od davnine krštenje svečano slavili najradije u vazmenoj noći između Velike subote i Uskrsa, kad Crkva slavi Kristov vazam (pashu). tj. njegov prijelaz s ovog svijeta k Ocu po smrti i uskrsnuću. Krštenikov prolaz kroz smrt. ukop i uskrsnuće s Kristom lijepo simbolizira npr. uronjavanje krštenika u vodu. što se vrši u velikim krstionicama.

U obredu krštenja pripravnik (krštenik) najprije izražava svoju želju da bude kršten i nakanu koja ga u tom vodi. Kod krštenja djece tu želju i nakanu u ime krštenika izražavaju roditelji i kumovi.

Krstitelj: *Što tražite od Crkve Božje za N.N.?*

Roditelji: **Krštenje.**

Krstitelj: *Što išteš od Crkve Božje?*

Krštenik (pripravnik): **Vjeru.**

Krstitelj: *Što ti daje vjera?*

Krštenik: **Život vječni.**

Zatim krštenik sluša BOŽJU RIJEČ. Njome ga Bog poziva na vjeru i obraćenje. Snagom te riječi Bog iznutra obraća njegovo srce. - Odrasli krštenici pripremaju se na krštenje i slušaju Božju riječ kroz dulje vrijeme, kako bi njihova vjera i obraćenje dovoljno sazreli. To se vrijeme zove "katekumenat".

Obraćenje i vjeru krštenici izražavaju **ODREKNUĆEM "SOTONE"** - odbacuju zlo i Zloga (đavla), grijeh i praznovjere - te

ISPOVIJEŠĆU VJERE

kojom se neopozivo opredjeljuju za Boga u Isusu Kristu.

Krstitelj: *Odričeš li se sotone, svih djela njegovih i svega zavodačenja njegova?*

Krštenik: **Odričem.**

Krstitelj: *Vjeruješ li u Boga Oca svemogućega...?*

Krštenik: **Vjerujem.**

Krstitelj: *Vjeruješ ti u Isusa Krista...?*

Krštenik: **Vjerujem.**

Krstitelj : *Vjeruješ li u Duha Svetoga... ?*

Krštenik: **Vjerujem.**

Svakom je kršteniku za krštenje nužna vjera. Mala djeca ne mogu imati osobne vjere, zato se ona krste u vjeri svojih roditelja, kumova i cijele Kristove zajednice. Da bi roditelji mogli valjano ispovjediti vjeru za krštenje svoga djeteta, često će im biti potrebno da se ponovno i sami potpunije dadnu uputiti u vjeru slušanjem i razmišljanjem Božje riječi pod vodstvom službenika Crkve (župnika, katehete).

BITNI ČIN KRŠTENJA jest trostruko pranje vodom - bilo uronjavanjem bilo polijevanjem - uz pratnju riječi: ***JA TE KRSTIM U IME OCA I SINA I DUHASVETOGA.***

Redoviti krstitelj je svećenik (ili đakon). U izvanrednim i hitnim slučajevima može krstiti svatko tko zna što je krštenje i voljan je krstiti krštenika. Katolička vjera zato ne pozna i ne dopušta prekrštavanja. - Čovjek koji vjeruje i želio bi se krstiti a ne može, kršten je već željom. Tko nekršten mučeništvom posvjedoči svoju vjeru kršten je krstom krvi.

Obredi poslije pranja vodom označuju:

Mazanje krizmom označuje da krštenik postaje pomazanik s Kristom-Pomazanikom (Mesijom), suradnik u njegovoj "proročkoj", "svećeničkoj" i "kraljevskoj" službi.

Bijela haljina znak je novoga krštenikova dostojanstva (krštenjem postajemo "Božji sinovi") i znak njegove krsne nevinosti po oproštenju grijeha - ali i znak njegove obveze da odsada živi neokaljano po uzoru na Isusa Krista koji nije počinio zla.

Uskrsna svijeća koja gori kod krštenja označuje prisutnost Isusa Krista - Uskrsloga. On je svjetlo i putokaz za novi život krštenika i izvor svega što nam se dariva po krštenju. Zato se krštenikova svijeća pali na uskrsnoj svijeći.

Obred "Efeta", tj. obredno otvaranje krštenikovih ušiju i usta, simbolički pokazuje da je krštenik stupio u novi odnos s Bogom: odsada će njegov život biti neprestano i pomno slušanje Božje riječi te spremno odazivanje toj riječi; (takvo će ga slušanje Božje riječi osposobljavati da za ljude može pronalaziti "prave riječi").

Krsni kumovi su svjedoci i jamci za vjeru krštenika pred kršćanskom zajednicom i predstavnici kršćanske zajednice pred krštenikom; suradnici i pomoćnici roditeljima u kršćanskom odgoju krštenika, osobito uzornim kršćanskim životom.

Svake godine u vazmenoj noći slavimo spomen svoga krštenja. Zato te noći obnavljamo svoja krsna obećanja: odričemo se đavla i ispovijedamo vjeru. To činimo i u nekim važnim trenucima svoga kršćanskog života: kod potvrde (krizme), kod prve pričesti, kod popudbine, na misijama i sl. Krsno opredjeljenje za Krista je neopozivo, ono trajno određuje i usmjeruje naš život, ako ga nevjerom i zlim životom ne pretvorimo tek u otvorena vrata od kojih dalje nismo ozbiljno koraknuli.

Ukratko bismo mogli ovako izraziti što se po sakramentu krštenja na otajstven način događa: snagom Duha Svetoga primamo nov život "odozgor": postajemo slični Isusu Kristu, Sinu Božjemu, ("suobličujemo" se Isusu Kristu) te tako postajemo "Božji sinovi" ("Božja djeca");

rađamo se na nov život s Bogom ("preporučamo" se, primamo "milost posvetnu"); rađanjem na novi život opraštaju nam se grijesi ("istočni" grijeh i grijesi što smo ih osobno počinili prije krštenja);

na poseban nam se način darivaju ("ulijevaju") temeljne ljudske i vjerničke "kreposti" (vrline): osobito vjera, nada i ljubav;

postajemo članovi zajednice Božjega naroda - Crkve.

Oni koji nisu upoznali Isusa Krista a iskreno traže istinu i žive po savjesti jesu "nevidljivi", "neobilježeni" članovi zajednice Božjega naroda. Za njih bismo također mogli reći da su kršteni "krstom želje" jer, tražeći istinu i živeći po savjesti, žele činiti ono što Bog od njih traži.